

„Počuješ, čo hovoria?“

Suspírium: „Kto z vás sa bojí Hospodina, nech počúva hlas jeho služobníka. Kto kráča v tmách a nemá svetla, nech dúfa v meno Hospodina a spolieha sa na svojho Boha!“ (Iz 50,10)

Pieseň: Chválospev č. 195: „Nech zvučí dnes Hosanna!...“

Pozdrav: „Na druhý deň sa veľký zástup, ktorý prišiel na sviatky, dupočul, že Ježiš prichádza do Jeruzalema. Vzali palmové ratolesti, vyšli mu v ústrety a volali: „Hosanna, Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom, kráľ Izraela!“ (Jn 12,12-13) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste apoštola Pavla Židom v 5. kapitole v siedmom až v desiatom verši takto:

„Ježiš v dňoch svojho pozemského života mocným hlasom a so slzami prednášal modlitby a prosby tomu, ktorý ho mohol zachrániť pred smrťou, a bol vypočutý pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, vo svojom utrpení sa naučil poslušnosti, a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, čo ho poslúchajú, keď ho Boh vyhlásil za veľkňaza na spôsob Melchisedeka. (Žid 5,7-10)

Pieseň: Chválospev č. 388. 1-4. verše: „Radujte sa, sveta deti, vesel'te sa, ide Kráľ!...“

Vzdych: „A ako Mojžiš vyzdvihol hada na púšti, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto v neho verí, mal večný život.“ (Jn 3,14-15) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Matúša 21,1-17

¹ Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfagé k Olivovému vrchu, vtedy Ježiš poslal dvoch učeníkov ² a povedal im: „Chod'te do dediny, čo je pred vami, a hneď nájdete priviazanú oslicu a s ňou osliatko. Odviažte ich a prived'te mi ich! ³ A keby vám niekto niečo hovoril, povedzte: „Pán ich potrebuje.“ A hneď ich pošle.“ ⁴ To sa stalo, aby sa splnilo, čo bolo povedané ústami proroka: ⁵ Povedzte dcére Siona: Hľa, tvoj kráľ prichádza k tebe, tichý, ktorý jazdí na oslici a na oslíkovi, mlád'ati ťažného zvierat'a. ⁶ Učeníci šli a urobili, ako im Ježiš prikázal. ⁷ Priviedli oslicu aj oslíka, pokládli na ne svoje plášte a on si na ne sadol. ⁸ Veľký zástup prestieral na cestu svoje plášte, iní odsekávali ratolesti zo stromov a prestierali ich na cestu. ⁹ A zástupy, čo šli pred ním i za ním, volali: Hosanna Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach! ¹⁰ Keď vošiel do Jeruzalema, v celom meste nastal rozruch. Pýtali sa: „Kto je to?“ ¹¹ A zástupy im odpovedali: „To je prorok Ježiš, ten z galilejského Nazareta.“ ¹² Ježiš vošiel do chrámu a vyhnal všetkých, čo predávali a kupovali v chráme. Peňazomencom poprevracal stoly, predavačom holubov puľty ¹³ a povedal im: „Je napísané: Môj dom sa bude volať domom modlitby. Vy však z neho robíte peľach lotrov.“ ¹⁴ V chráme k nemu prišli slepí a chromí. A on ich uzdravoval. ¹⁵ Keď veľkňazi a zákonníci videli divy, ktoré robil, i deti, ktoré volali v chráme: „Hosanna Synovi Dávidovmu!“, nahnevali sa ¹⁶ a povedali mu: „Počuješ, čo hovoria?“ Ježiš im odpovedal: „Áno. Nikdy ste nečítali: Z úst batoliat a dojčeniec pripravil si si chválu?“ ¹⁷ Nato ich opustil, vyšiel von z mesta do Betánie a tam prenocoval.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, dobrotivý a láskavý Otče v Ježišovi Kristovi, že „aj hluchým dávaš sluch a nemým reč!“ (Mk 7,37) Ty máš túto moc vo svojich rukách. Počujeme Tvoj hlas, ale len Ty si schopný, aby Tvoje slovo preniklo vždy ďalej a ďalej, až k nášmu srdcu. Odpusť nám Pane náš, že naše pred Tebou zamknuté srdce kryje aj zatvorené Písmo Sväté, ktoré nehľadá Tvoju vôľu. Vyznávame Ti, že naše zomknuté nemé perá nevedia prosiť, sú umlknuté do horkého žiaľu, a do biedy tela i duše, lebo i dnes inde hľadáme útočisko. Prosíme Ťa, konaj Pane, aby sme sa porozprávali s Tebou ako dieťa s Otcom, s naším jediným Pánom. Vrúcne voláme, uzri nás Pane v dave, ktorý i dnes kričí a narieka: „Hosanna!“ Verný a milujúci Ježiš, náš Pane! Prepoj naše životy s Tebou, aby naše slová, skutky a činy rozprávali o Tvojej milosti. Rozpomeň sa, Pane, na nás, aby sme Ťa s novým srdcom velebili a chválili spolu s nebeskými chórmí. Ty dobre vieš, že sme smädní, prosíme, vylej na nás Tvojho Ducha, aby Tvoje požehnanie nás napojilo. Otče náš, Ty dobre vieš, že sme hladní! Pod', a udeľ nám z Tvojej milosti všetko, aby sme túžili po čistom duchovnom mlieku. Prosíme, nájdi nás Tvojou ochotou, lebo aj my Ťa hľadáme. Len Ty jediný máš moc v rukách, ktorá vie zmeniť naše životy a naše postoje. Posväť svojou prítomnosťou naše rodinné bohoslužby, aby sa naše vnútro osmelilo vyznať svoju vieru, a presvedčivo svedčilo o Tvojom kráľovstve, ktoré „nie je z tohto sveta.“ (Jn 18,36) Prosíme, v mene nášho Kráľa, Ježiša Krista, vypočuj našu modlitbu, aby Tebou vedené vnútro zmenilo svoje prostredie. Amen.

Pieseň: 118. žalm 1-6. veršov: „Ó, chváľte láskavého Pána...“

Vzdych: „Napísal som im množstvo svojich zákonov, no pokladajú ich za cudzie. Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počuje môj hlas.“ (Oz 8,12; Jn 18,37c)

Text: Evanjelium podľa Matúša 21, 15-17

¹⁵ Keď veľkňazi a zákonníci videli divy, ktoré robil, i deti, ktoré volali v chráme: „Hosanna Synovi Dávidovmu!“, nahnevali sa ¹⁶ a povedali mu: „Počuješ, čo hovoria?“ Ježiš im odpovedal: „Áno. Nikdy ste nečítali: Z úst batoliat a dojčenciev pripravil si si chválu?“ ¹⁷ Nato ich opustil, vyšiel von z mesta do Betánie a tam prenocoval.

Milí bratia a milé sestry, vd'akyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Živý kontakt, čistá pravda z Ježišových úst a spochybnenie pravdivosti Ježišových výrokov a činov. To všetko je súčasťou prvej kvetnej nedele v Jeruzaleme. Zástup volá po spravodlivosti, ktorú v ich živote predstavuje kráľovstvo Dávidovo. V tomto dave však stoja aj poprední predstavitelia Izraela, ktorí nechcú ani počuť o zmene. Sú v dave takí, ktorí sa zobudili, znova spoznali význam slova Hosanna. Sú nadšení, a s vierou volajú k Pánovi. Vidia v Ježišovi

Pána života. Badajú Jeho moc. Sú uchvátení Jeho divmi, veď Jeho skutky sú v súlade s vyrieknutými slovami. V tejto „davovej psychóze“ však obstoja aj tí, ktorí popierajú Kristovu pravdu. Hovoria: „Nie sme rovnakí“, a majú inú mienku ako zástup. Dnes, keď sme aj „my obklopení takým veľkým zástupom svedkov“ (Žid 12,1), budme si úprimní: „obstojí naša viera počujúc vierovyznania obklopených?“ Stojíme na správnom mieste? Čo počuje dnes Ježiš z našich úst? Sklamanie, rozčarovanie, pochybnosť alebo vierovyznanie? Počuje Ježiš to, čo chce počuť od dnešných učeníkov? Sme si istí, že zástup v Jeruzaleme hovorí pravdu? Sme uistení, že zástup vie všetko o Ježišovi? Obstojí naše kresťanstvo v klamnej nádeji, ktorú reprezentovali zákonníci, farizeji i zástup? Vo viere konali Abrahám, Izák, Jákob, Jozef. Vo viere konali sudcovia a proroci. Vo viere konali učeníci a apoštolovia. Vo viere máme konať aj my a prijať Ježišovo „príjemné jarmo a ľahké bremeno.“ (Mt 11,30) Ježiš totiž všetko počuje. Z našich vierovyznaní Ježiš počuje všetko. Veď vierovyznanie každého z nás vychádza zo skutočného stavu vnútra. Ježiš z nášho vierovyznania počuje chabé a krehké slová, ale i energické zmýšľanie. Počuje iróniu. Počuje intrigu a machináciu. Počuje zavádzanie. On vie, čo všetko sa skrýva vo vnútri človeka. Čo nás charakterizuje: smrť alebo život? O čo sa zaujímame: o prítomné lebo budúce veci? Kto nás vedie: svetské kniežatá, alebo Knieža pokoja? Ježiš počuje všetko. On ťa dnes hľadá. Hľadá naše skutočné životy, ale čo nachádza v nás? Vieru, ktorá hory prenáša? (Mk 11,23) Nádej, ktorá nezahanbuje? (R 5,5) Lásku, ktorá nikdy nezanikne? (IK 13,7) Čo nachádza Ježiš v tvojom vnútri túto kvetnú nedeľu? Ježiš totiž odpovedá aj na vieru a aj na pochybnosti slovom Božím. Ježiš počuje všetko, ale otázkou je, či my počujeme JEHO ODPOVEĎ. Čo odpovedá Ježiš farizejom, zákonníkom a veľkňazom, ktorí vidia nastávajúce zmeny v Jeruzaleme? Nehovorí o tom, ako pekne reční ľud. Nehovorí o tom, že ľud má pravdu. Nehovorí, ako koná veľké divy, ale odpovedá ôsmim žalmom. Ježiš spomína ústa detí a dojčiat. Ježiš spomína ústa tých, ktorí vedia vyjadriť len svoju

spokojnosť a nespokojnosť. Ježiš spomína ústa tých, ktorí sú odkázaní na lásku svojich. Ježiš spomína ústa tých, ktorí potrebujú obsluhu a sú závislí od tých, ktorí im zaobstarajú potravu. Ježiš spomína tých, ktorí sú neschopní žiť samostatne, a potrebujú vedenie a usmernenie. Ježiš spomína ústa tých, ktorí majú svoje základné potreby a neboja sa ich vysloviť a prosiť. Milý brat a drahá sestra! Čítali ste už ôsmy žalm? Poznáte ho? Keď áno, určite ho viete aj pekne zaspievať. No ale čo je s Tým Bohom, o ktorom reční žalmista?

Vyznajme, že náš kresťanský život častokrát zahanbia deti. Vyznajme, že naša viera je častokrát chabá, suchá, bolestivá, akoby sme nikdy nepoučili a nečítali Ježišove slová. Vyznajme, že náš život je častokrát podobný človeku, ktorý sa nemodlí. Vyznajme, že náš život je častokrát podobný človeku, ktorý ešte nič nedostal od Pána. Vyznajme, že náš život je častokrát podobný človeku, ktorý nikdy necítil Pánovu ochranu a Jeho vernú lásku. Ježiš recituje Božie slovo nielen farizejom, zákonníkom, a zástupu, ale aj nám. Z Jeho úst vyznieva jediná potreba človeka, ktorá je výstrahou pre každého z nás: „Neodvrhni Božie Slovo, ale čítaj, uč sa, vzdelávaj sa v Božom vedení. Staň sa Jeho skutočným a ozajstným dieťaťom, lebo Bez Neho niet života.“

Kto spozná skutočnú tvár a skutočnú slávu Kráľa? Kto pozná Boha Otca všemohúceho? Kto pozná Ježiša Krista, Pána nášho, Vykupiteľa? Kto pozná Ducha Svätého, Utešiteľa našich skrušených srdc? Tí, ktorí žijú ako deti: „Amen, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“ (Mk 10, 15) Deti sú úprimné, deti sa vynájdu, deti sa pritúlia, deti sa boja, deti plačú, deti sa radujú. Také Božie deti Ježiš našiel v Izraeli, ale nie v Jeruzaleme. Ježiš sa vracia do Betánie. Prenechá kričiaci zástup, zanechá veľkomesto Jeruzalem. Opúšťa ho, ale svoj večer a svoju noc daruje bratom a sestrám žijúcich v Betánii. V Betánii žijú praví učenici. Pôvabné malé mestečko. Žijú tam bratia a sestry vo viere. Tí spoznali v Ňom Mesiáša. V dome Šimona Malomocného bol vždy pritúlený a našlo sa miesto pre Ježiša za jeho stolom. (Mk 14,3) V dome Marty a Márie

spoznali Jeho moc, veď vzkriesil ich jediného brata, Lazara. Ježiš v Betánii sa zdržiaval v blízkosti ľudí, ktorí nielen ústami, ale srdcom patrili k Otcovi. Poznali skrze Ježiša, že „potrebné je len jedno a vybrali si dobrý podiel.“ (Lk 10,42) Malé pôvabné mestečko je pre Ježiša lákavejšie a pútavejšie ako veľkomesto Jeruzalem a jeho hlasné Hosanna. Čulo v ňom ožíva viera Betánie a životy tých, v ktorých Božie slovo sa udomácnilo, a sadnú si k Ježišovým nohám, aby ho počúvali. (Lk 10,39) Ježiš sa však nevie stotožniť s otázkou veľkomesta, bohatého a pohrdania schopného Jeruzalema: „Počuješ, čo hovoria?“ (Mt 21,16) Betánia si vypočula Ježišove slová a podľa toho si zariadila svoj život, ale obyvetelia Jeruzalema, bohužiaľ nepoznali ôsmy žalm. Betánia hľadala Božiu vôľu, ale veľkomesto Jeruzalem zúfalo spochybnilo všetko, o čom Ježiš rečnil. Učeníci vedeli, že kto má v rukách skutočnú moc, ktorá zmenila ich životy, kým Jeruzalem krkolomne chcel vo svojich rukách koncentrovať moc. Ježiš je rád v spoločnosti tých, ktorí vedia, kto On v skutočnosti je, a poznajú i Toho, kto ho poslal. (Jn 14,24) Tento týždeň som od jednej sestry vo viere počul nasledujúce hodnotenie Bratislavy pochádzajúce ešte z roku 1972: „Bratislava bola malé pôvabné mestečko, ale viacerí sa snažia ju pretvoriť na nepekne veľkomesto.“ Ježiš odsudzuje práve životný štýl veľkomesta, ktoré nepozná svoje základy. My, Bratislavčania, ostaneme verní Ježišovi? Nám postačí to staré, malé, ale Ježišovi páčiace a vierou prekypujúce mestečko, alebo máme nutkanie pracovať na novšom a na veľkolepejšom pláne - naháňať sa za mocou? Ježiš nepotrebuje nič, len spoločenstvo s Tebou. On nepotrebuje naše staré haraburdy, On potrebuje živé kamene do nášho duchovného domu. On nechce aby náš kostol v strede mesta slúžilo ako nedeľnejšie múzeum pre turistov, ale si žiada plne zažiť a prežiť slová Pavlove: „My sme predsa chrám živého Boha, ako hovorí Boh: Budem v nich prebývať a medzi nimi prechádzať sa, a budem ich Bohom a oni budú mojím ľudom.“ (IIK 6,16) Ježišovo želanie bolo a je na poriadku: neodlučiteľne, neoddeliteľne a nerozlučiteľne s Ním. Vybrať si však musíme my! Budeme sa

viesť prúdmi tohto sveta –, a prikloníme sa k zástupu Izraelčanom, ktorého mienka sa mení z jedného dňa na druhý, alebo zapustíme poriadne hlboké korene do kríža toho Kráľa, o ktorom rečnil už aj samotný Zachariáš: „Pozri, tvoj kráľ prichádza k tebe, je spravodlivý a prináša víťazstvo, je pokorný a jazdí na oslovi, na osliatku, mláďati oslice.“ (Zak 9,9) Kto je Kráľom nášho života? Ten, ktorého ranil nevera Jeruzalema a zaplakal nad ním? Jemu sa zver, veleb Jeho slávu a buď závislý jedine od Neho ako malé bábätko od svojej matere. Amen.

Modlitba:

„Potom sa však rozpomeniem na svoju zmluvu s tebou, uzavretú v dňoch tvojej mladosti, a ustanovím ti večnú zmluvu. Vtedy si spomenieš na svoje cesty a budeš sa hanbiť, keď vezmem tvoje sestry, väčšie ako ty i menšie ako ty, a dám ti ich za dcéry, ale nie na základe zmluvy uzavretej s tebou. Ja ustanovím svoju zmluvu s tebou a spoznáš, že ja som Hospodin.“ (Ez 16,60-62)

„Veď tento prísľub patrí vám a vašim deťom, ako aj všetkým vzdialeným, ktorých si povolá Pán, náš Boh.“ (Sk 2,39)

„Hospodin odvrátil rozsudok nad tebou, vyhnal tvojich nepriateľov. Kráľ Izraela, Hospodin, je uprostred teba, neboj sa viac zlého.“ (Sof 3,15)

„Už vás nenazývam sluhami, pretože sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca.“ (Jn 15,15)
A im povedal: „Čo ste takí ustrašení? Ešte stále nemáte vieru?“ (Mk 4,40)

Modlitba Pánova

Ofera: „Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí tvoja pravá ruka, ⁴ aby tvoja almužna zostala skrytá. A tvoj Otec, ktorý vidí aj to, čo je skryté, ti odplatí.“ (Mt 6,3-4)

Požehnanie: „Spravodlivý sa poteší v Hospodinovi, k nemu sa bude utiekať. Ním sa budú chváliť všetci, čo majú úprimné srdce.“ (Žalm 64, 11)

Pieseň Žalm č. 8: 1-5. verše: „Bože, pred Tebou celá zem už plesá...“